

תפ"ח 14343/05/18 - מדינת ישראל נגד אלעד גבאי, אברהם גבאי

בית המשפט המחויז בירושלים

תפ"ח 14343-05-18 מדינת ישראל נ' גבאי (עוצר בפיקוח) ואח'

לפני	כבוד השופט פרידמן-פלדמן, אב"ד
	כבוד השופט אברבנאל
	כבוד השופט זנדברג
<u>המאשימה</u>	מדינת ישראל
	נגד
	<u>הנאשמים</u>
	1. אלעד גבאי (עוצר בפיקוח)
	2. אברהם גבאי

ההחלטה

לפני בקשה לפסילת שופט שהוגשה על ידי הנאשמים.

רקע

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום, שבו מייחסות לנאים 1 עבירה של ניסיון רצח לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: החוק); חבלה חמורה בנסיבות חמימות לפי סעיף 333 בצירוף 335(א) לחוק; ונשיאת נשך לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק. בנוסף לכך לשני הנאשמים מייחסת עבירה של שבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.9.2017 בבית שמש, בצוותא עם אחר, ירה נאים 1 שלושה כדורים מאקדח לעברם של שניים בכונה להמית אותם. בכתב האישום נטען עוד כי לאחר האירוע פעלו נאים 1 ואביו - נאים 2, כדי למלט את נאים 1 מפניהם המשטרה ובין היתר כדי לאפשר את יציאתו לישראל.

התיק נקבע לדין לפני השופטים י' נעם- סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ולפני.

2. ביום 8.8.2018 התקיים לפני דין בבקשת דחופה שהגישה המאשימה בתיק זה ובתיק נוסף התלויה ועומדת בבית משפט זה בגין אותה פרשה - תפ"ח 14056-05-18, להורות לב"כ הנאשמים בשני התקיקים האמורים להшив לדינה תקליטור ובו חומר שבעניינו הוצאה תעוזת חסין. לטענת המאשימה התקליטור האמור נמסר להגנה בשגגה, ומשכך ונוכח הנסיבות שבבסיס תעודת החסין, יש להורות להגנה להשיבו לידי המאשימה.

עמוד 1

ב"כ הנאשמים התנגדו לבקשתם וטענו בין היתר כי בתקליטור נכלח חומר חקירה שנ公认 לאפשר להם לעשות בו שימוש וכי תכנים שבתקליטור מופיעים מילא בחומר הגלי. ב"כ הנאשמים הוסיףו כי התקליטור מצוי בידיהם מחדש, ומכאן שعواצמתו של האינטראס שהעלתה המאשימה בטיעוניה נמוך, שהרי החומר שבתקליטור מוכר להם, לנאים, למשפחות הנאים ולנוספים.

3. כדי לברר את טענתם של ב"כ הנאים בדבר עוצמתו של האינטראס שהעלתה המאשימה בטיעוניה, צפיתי והאזנתי לשיחות שבתקליטור, וכן קיבלו הסברים במעמד אחד מב"כ המאשימה ומকצין המודיעין שנכח בדיון. ידיו נמסרו מוצגים שסומנו מ/1 ומ/2 ונרשם פרוטוקול חסוי שנשמר בכספת בית המשפט.

לאחר קבלת ההסבירים ועון במציגים האמורים ניתנה החלטה, ועל פייה על ב"כ הנאים להשיב לידי המאשימה את התקליטור שנמסר לידיהם בשגגה.

4. יוער כי בשל דחיפות העניין ומאחר שבקשה המאשימה הוגשה בסמוך לתחילת פגרת בבית המשפט נקבע הדיון להתקיים לפני בלבד. בפתח הדיון האמור נשאלו ב"כ הנאים אם קיימת לטענתם מניעה לכך כי הדיון בבקשתם יתקיים לפני. לכך השיב עו"ד יפתח: "מלכתחילה סברתי שההרכב צריך לדון זהה, כמו שנקבע בעצם על ידי ס. הנשיא... דבר אחד בוטוח, יותר טוב שככל הרכב שומע את הכל". במהלך הדיון משהעה עו"ד אטייס המיצג את הנאשם בתפ"ח 18-05-14056-18 את הקושי העולול להיווצר בעניין המותב הדיון בתיק, הובהר לצדים כי עליהם לטעון כמייבט יכולתם, וכי שאלת זהותו של המותב הדיון תוכל להתרברר בהמשך הדרך (עמ' 15 לפרטוקול).

טיעוני הצדדים

5. בדיון שהתקיים בתיק העיקרי ביום 6.9.2018 ביקש עו"ד יפתח את פסילתי מלשבת במותב הדיון בתיק, זאת בשל העיון בחומר החסוי וקבלת ההסבירים במעמד אחד בדיון האמור כאמור לעיל. לדבריו "אני לא יודע מה היה שם. כב' השופט יודע מה שהוא שם. השופט ראה ראיות. אני יודע מה נאמר לנו, שמדובר לו תAMILIL של דברים, שהם על פני הדברים, לפי הטענה, יש עליהם חיסין והשופט לא צריך לראות אותן". בהשלמת טיעון שהוגשה ביום 12.11.2018 חזר ב"כ הנאים על טיעונים שהשמיע בדיון.

6. בתגובה בכתב שהגישה טענת המאשימה כי חישpto של בית המשפט לחומר שבענינו הוצאה תעודה חסין הייתה נדרשת לצורך בירור הבקשה האמורה, וכי הלכה היא כי אין די בחשיפה לחומר חסוי כדי להצדיק את פסילת המותב הדיון בתיק.

דיון והכרעה

7. עיון בחומר חסוי במעמד אחד אינו מגבש מניה וביה עילה לפסילת מותב. בהתאם לכך, הכל הוא כי

עתירה לגילוי ראייה תידון לפני המותב הדן בתיק העיקרי, וכי רק במקרים חריגים יועבר הדיון בה למותב אחר.

שאלת המפתח של פיה תוכרע הבקשה שלפני היא, מהו טיבם של החומר החסוי והסבירים שניתנו במעמד צד אחד בדיון שהתקיים ביום 8.8.2018, והאם יש בהם "מأسה קריטית" של ראיות בלתי קבילות, שהן עלולה להיות "השלכה ישירה" על נושא הדיון, באופן המחייב את פסילת המותב (ע"פ 8058/10 ابو חדר נ' מדינת ישראל (14.11.2010)).

לצורך כך הועבר לעוני החומר האמור, ולאחר שעניינו בו פעמיinus, מצאתי כי מידת הרלוונטיות שבו לעניינם של הנאים ולairoע שבכתב האישום נמוכה, ומשכך אין די בו כדי להצדיק קבלת טענה פסולות.

ኖוכח טיבו האמור של החומר, אין גם משקל רב לעצם העובדה כי אחד מחברי המותב נחשף לחומר שחבריו לא נחשפו אליו. מושגנו כי מידת הרלוונטיות של החומר שהוצע לעוני ושעליו קיבלו הסברים בדיון האמור לעניינם של הנאים ולairoע שבכתב האישום נמוכה, אין גם משקל רב לטענה זו.

סוף דבר

.8. הבקשה נדחתה.

המציאות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשע"ט, 25 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.